

การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหน่วยการเรียนรู้ Relation with Other People
ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4
The Development of Learning Achievement on Relation with Other People by
Communicative Approach Teaching Method for Secondary 4 Student

พรนิภา ตอพล ^{1*}, พรทิพย์ ตั้งพงษ์ ², และสุชาติ หอมจันทร์ ³
Phonnipha Tophon^{1*}, Prontip Thangpong², and Suchart Homjan³

¹⁻³คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์; Faculty of Education, Buriram Rajabhat University, Thailand.

*Corresponding Author; Email : phonnipha1976@gmail.com

DOI : 10.14456/jasrru.2025.40

Received : May 17, 2025; Revised : July 17, 2025; Accepted : July 20, 2025

บทคัดย่อ (Abstract)

ภาษาอังกฤษเป็นเครื่องมือสำคัญในการสื่อสารระหว่างประเทศ แต่ผู้เรียนยังขาดทักษะในการใช้ภาษาเพื่อสื่อสาร แนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารจึงเป็นวิธีหนึ่งที่ช่วยพัฒนาผลสัมฤทธิ์และเสริมความมั่นใจในการใช้ภาษาในสถานการณ์จริง การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหน่วยการเรียนรู้ Relation with Other People ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ก่อนและหลังได้รับการสอนตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร และ 2) ศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่มีต่อการสอนตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบ้านกรวดวิทยาคาร ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2567 จำนวน 40 คน ซึ่งได้มาจากการสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster random sampling) โดยใช้ห้องเรียนเป็นหน่วยในการสุ่ม การวิจัยในครั้งนี้เป็นการวิจัยกึ่งทดลอง (Quasi-Experimental Research) ใช้รูปแบบ One Group Pre-test Post-test Design เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย 1) แผนการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร 2) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และ 3) แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนต่อการสอนตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่า t-test ผลการวิจัยพบว่า

1) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หน่วยการเรียนรู้ Relation with Other People มีผลสัมฤทธิ์หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2) นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการสอนหน่วยการเรียนรู้ Relation with Other People ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) เท่ากับ 4.41

การสอนภาษาเพื่อการสื่อสารที่ใช้บริบทจริงสามารถเพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนอย่างมีนัยสำคัญ ดังนั้น ครูควรผสมผสานกิจกรรมบทบาทสมมติและการทำงานกลุ่มเข้ากับเทคโนโลยี เช่น แอปพลิเคชัน ยูทูป และสื่อสังคมออนไลน์ เพื่อสร้างบทเรียนที่เน้นภาพและมีปฏิสัมพันธ์ ตอบสนองความต้องการของผู้เรียน ยุคดิจิทัล ที่ต้องการข้อมูลย้อนกลับทันทีและการเชื่อมโยงกับชีวิตจริง

คำสำคัญ (Keywords) : ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน, แนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร, ความพึงพอใจ

Citation : Tophon, P., Thangpong, P., & Homjan, S. (2025). The Development of Learning Achievement on Relation with

Other People by Communicative Approach Teaching Method for Secondary 4 Student. *Journal of Academic Surindra Rajabhat*, 3(4), 49–62. <https://doi.org/10.14456/jasrru.2025.40>

Abstract

English serves as an essential tool for international communication; however, learners often struggle to use it effectively. Developing English skills through the Communicative Approach can enhance learning outcomes and build confidence in real-life language use. This research aims to: 1) compare the academic achievement of 10th-grade students before and after receiving instruction based on the communicative language teaching approach in the "Relation with Other People" learning unit, and 2) study the satisfaction of grade 10 students toward the instruction based on the Communicative Approach. The sample for this study consisted of 40 of grade 10 students from Bankruatwittayakarn School in the second semester of the 2024 academic year. The students were selected through cluster random sampling, with the classroom as the unit of randomization. This study was Quasi-Experimental Research using a One Group Pre-test Post-test Design. The research instruments included: 1) lesson plans based on the Communicative Approach, 2) an achievement test for the "Relation with Other People" learning unit and 3) a student satisfaction questionnaire regarding the communicative language teaching approach. The statistics for data analysis included percentage, mean, standard deviation, and t-test. The findings of the research were as follows:

1. A comparison of the academic achievement before and after learning, using the achievement test for the "Relation with Other People" learning unit, showed significantly higher post-test scores than pre-test scores at the .05 level.
2. Students' satisfaction with the instruction of the "Relation with Other People" learning unit based on the Communicative Approach was at a high level, with a mean score of 4.41.

Communicative Approach using authentic contexts can significantly enhance students' academic achievement. Therefore, teachers should integrate role-playing activities and group work with technology such as applications, YouTube, and social media to create visual and interactive lessons that meet the needs of digital native learners who require immediate feedback and real-life connections.

Keywords : Learning Achievement, Communicative Approach, Satisfaction

บทนำ (Introduction)

ภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่มีผู้ใช้มากที่สุดในโลก ในปี พ.ศ. 2557 โดยมีผู้ใช้ภาษาอังกฤษทั่วโลกประมาณ 1.52 พันล้านคน จาก 186 ประเทศ ทำให้เป็นภาษาที่แพร่หลายที่สุดในโลก นอกจากนี้ ภาษาอังกฤษยังครองความเป็นผู้นำในสื่อออนไลน์ โดยมีเว็บไซต์มากกว่าครึ่ง (ร้อยละ 52.1) ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาหลักในการนำเสนอเนื้อหา (International Center for Language Studies, 2024) จะเห็นได้ว่าภาษาอังกฤษมีความสำคัญอย่างยิ่งเพราะเป็นเครื่องมือสำคัญในการติดต่อสื่อสาร การศึกษาการแสวงหาความรู้ การประกอบอาชีพ และการสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับวัฒนธรรมและวิถีทัศน์ของชุมชนโลก ซึ่งทำให้เกิดความสัมพันธ์ที่ดี

Citation : พรนิภา ตอพล, พรทิพย์ ตั้งพงษ์, และ สุชาติ หอมจันทร์. (2568). การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหน่วยการเรียนรู้ Relation with

Other Peopleตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4. วารสารราชภัฏสุรินทร์วิชาการ, 3(4), 49–62. <https://doi.org/10.14456/jasru.2025.40>

ระหว่างประเทศ (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ, 2553) จากความสำคัญดังกล่าว กระทรวงศึกษาธิการจึงกำหนดนโยบายปฏิรูปการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน เพื่อพัฒนาสมรรถนะการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและเป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้ตลอดจนเพิ่มศักยภาพในการแข่งขันของประเทศ (สถาบันภาษาอังกฤษ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ, ม.ป.ป.) ดังนั้น การเลือกใช้วิธีสอนที่เหมาะสมจึงเป็นปัจจัยสำคัญในการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษของผู้เรียนให้เกิดประสิทธิภาพ

การจัดการเรียนการสอนภาษาเป็นกระบวนการที่ซับซ้อนที่ต้องอาศัยปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้สอนกับผู้เรียน ตลอดจนวิธีการสอนที่มีพื้นฐานมาจากทฤษฎีและแนวคิด เป็นการศึกษาความต่อเนื่องตามลำดับของเนื้อหา หน้าที่ของภาษา ความหลากหลายของภาษาและวัฒนธรรมที่ทำให้เกิดแนวการสอน วิธีสอน และเทคนิคการสอน ที่แตกต่างกันออกไปเพื่อให้การจัดการเรียนการสอนภาษาได้ผลและมีประสิทธิภาพตรงตามความมุ่งหวังของหลักสูตร (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ, 2553) การสื่อสารภาษาอังกฤษมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการดำรงชีวิตในสังคมโลก การเรียนรู้ภาษาอังกฤษจึงไม่ควรมุ่งเน้นเพียงแค่ความรู้ทางด้านไวยากรณ์และคำศัพท์ แต่ควรให้ความสำคัญกับการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารในสถานการณ์จริง แนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร จึงเป็นแนวทางที่สอดคล้องกับความต้องการดังกล่าว โดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ส่งเสริมปฏิสัมพันธ์ และการใช้ภาษาในบริบทที่หลากหลาย (Richards, 2006)

ผู้วิจัยได้ศึกษาผลการทดสอบวิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านกรวดวิทยาคาร ปีการศึกษา 2564-2566 ซึ่งจัดสอบโดยสถาบันทดสอบการศึกษาแห่งชาติ (สทศ) มีผลคะแนนเฉลี่ย ($\bar{X}$) ดังนี้ ปีการศึกษา 2564 ค่าคะแนนเฉลี่ย เท่ากับ 21.01 คะแนน ปีการศึกษา 2565 ค่าคะแนนเฉลี่ย เท่ากับ 22.98 คะแนน ปีการศึกษา 2566 ค่าคะแนนเฉลี่ย เท่ากับ 24.96 คะแนน จากคะแนนดังกล่าว พบว่า ผลคะแนนเฉลี่ยของโรงเรียนอยู่ในระดับต่ำ เมื่อเทียบกับคะแนนเฉลี่ยระดับประเทศ และโดยเฉพาะอย่างยิ่ง เมื่อศึกษารายละเอียดของคะแนนเฉลี่ยทั้ง 4 สาระการเรียนรู้ พบว่า สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร นักเรียนมีระดับคะแนนเฉลี่ยต่ำเมื่อเทียบกับคะแนนเฉลี่ยในสาระอีก 3 สาระ ซึ่งปัญหานี้สอดคล้องกับรายงาน การสรุปผลการวิเคราะห์ความสามารถของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 จากคะแนน O-NET โดยการพิจารณาค่าร้อยละของค่าเฉลี่ยต่ำสุดในแต่ละกลุ่มสาระและ แต่ละช่วงชั้น ระหว่างปีการศึกษา 2564-2566 รายวิชาภาษาอังกฤษ (สถาบันทดสอบการศึกษาแห่งชาติ (องค์การมหาชน, 2568) กล่าวคือ นักเรียนมีจุดอ่อนในเรื่องภาษาเพื่อการสื่อสาร ซึ่งปัญหาดังกล่าวนี้อสอดคล้องกับงานวิจัยของ ชัยรีย์ บุณนาค (2561) ซึ่งได้ศึกษาเรื่อง ปัญหาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในประเทศไทยและข้อเสนอแนะด้านยุทธศาสตร์การพัฒนาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ปี 2564-2568 โดยมีข้อเสนอแนะ ด้านการจัดการเรียนการสอน คือ มุ่งเน้นการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ส่งเสริมการใช้ภาษาในสถานการณ์จริง ฝึกทักษะการคิดวิเคราะห์และแก้ปัญหา บูรณาการเทคโนโลยี และจัดกิจกรรมที่หลากหลายที่เน้นผู้เรียน เป็นสำคัญ

จากหลักการและเหตุผลดังกล่าว ผู้วิจัยจึงสนใจการจัดการเรียนการสอนตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (Communicative Approach) เพื่อนำมาใช้ในการปรับปรุงกระบวนการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น เพราะเป็นกระบวนการจัดการเรียนการสอนโดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ส่งเสริมปฏิสัมพันธ์ ผู้เรียนได้รับประสบการณ์ทางภาษาในบริบทที่หลากหลาย และมีทักษะในการเรียนรู้ด้วยตนเอง ดังนั้น ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหน่วยการเรียนรู้ Relation with Other People ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

Citation : Tophon, P., Thangpong, P., & Homjan, S. (2025). The Development of Learning Achievement on Relation with

Other People by Communicative Approach Teaching Method for Secondary 4 Student. *Journal of Academic Surindra Rajabhat*, 3(4), 49–62. <https://doi.org/10.14456/jasrru.2025.40>

วัตถุประสงค์การวิจัย (Research Objectives)

1. เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหน่วยการเรียนรู้ Relation with Other People ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ก่อนและหลังได้รับการสอนตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร
2. ศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่มีต่อการสอนตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร

การทบทวนวรรณกรรม (Literature Review)

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาทบทวนแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อเป็นพื้นฐานในการดำเนินการวิจัย โดยสามารถสรุปสาระสำคัญได้ ดังนี้

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (Learning Achievement) หมายถึง ความสามารถของผู้เรียนที่แสดงออกได้ภายหลังจากกระบวนการเรียนรู้ เช่น ความรู้ ความเข้าใจ หรือทักษะต่าง ๆ ซึ่งสามารถวัดผลได้ด้วยเครื่องมือประเมิน เช่น แบบทดสอบ (Bloom, Benjamin, 1956) พรชัย ทุมพั้ง (2558) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึงความสำเร็จที่ได้จากการเรียน โดยตัดสินเป็นระดับผลการเรียน ซึ่งเกิดจากการกระทำที่ต้องอาศัยความพยายามในการเรียนโดยอาศัยความสามารถเฉพาะบุคคล ผกามาศ คงแก้ว (2558). กล่าวว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ความรู้ความสามารถของบุคคลอันเป็นผลมาจากการเรียนการสอน การเปลี่ยนแปลงและประสบการณ์การเรียนรู้ในเนื้อหาสาระที่เรียนมาแล้วว่าเกิดการเรียนรู้เท่าใด ซึ่งเกิดจากการกระทำที่ต้องอาศัย ความพยายาม การเรียนรู้ และการพัฒนาทักษะโดยมีองค์ประกอบหลาย ๆ ด้าน เช่น สถิติปัญญา แรงจูงใจ วัดได้จากระดับผลการเรียนของนักเรียน กระทรวงศึกษาธิการ (2561) ได้กล่าวถึง ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ปริมาณและทักษะของความรู้ในสาขาวิชาที่บุคคลได้รับลักษณะการจัดองค์ประกอบและโครงสร้างของความรู้และการใช้ประโยชน์โครงสร้างของความรู้ ในการแก้ปัญหาในชีวิตประจำวัน การคิดเชิงสร้างสรรค์ การประยุกต์ใช้ความรู้ เป็นต้น นอกจากนั้น อนุวัติ คุณแก้ว (2562) กล่าวว่า แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เป็นเครื่องมือที่ใช้ในการวัดทางด้านความรู้ ความสามารถ และ ทักษะต่าง ๆ ของนักเรียน ที่ได้เรียนรู้ หรือได้รับการสอนและการฝึกฝนมาแล้ว ว่าผู้เรียนมีความรอบรู้มากน้อยเพียงใด

จากที่ได้กล่าวมาสรุปได้ว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน คือ ระดับความรู้ ความเข้าใจ และทักษะที่ผู้เรียนสามารถแสดงออกได้หลังจากผ่านการเรียนการสอน โดยมีวัดจากคะแนนสอบ หรือผลการประเมินตามวัตถุประสงค์ของบทเรียนหรือแผนการจัดการเรียนรู้

แนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (Communicative Approach)

แนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (Communicative Approach) หรือ Communicative Language Teaching (CLT) เป็นแนวคิดที่เชื่อว่าการเรียนรู้ภาษาจะเกิดขึ้นได้อย่างมีประสิทธิภาพเมื่อผู้เรียนมีโอกาสใช้ภาษา ในการสื่อสารจริง (Littlewood, William, 1981) การสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (Communicative Language Teaching : CLT) จัดเป็นแนวการสอน (Approach) มากกว่าทฤษฎีสอน เพราะหมายถึงหลักการ ที่หลากหลาย ที่สะท้อนมุมมองในการสื่อสารและการเรียนภาษาซึ่งสามารถใช้สนับสนุนความหลากหลาย ของกระบวนการในชั้นเรียนได้ (Richards and Rodgers (1999) นอกจากนั้น Savignon Sandra J (2002) เสริมว่า กิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวภาษาเพื่อการสื่อสาร ควรเน้นการมีปฏิสัมพันธ์ เช่น การทำงานกลุ่ม การเล่นเกมบทบาท และการโต้ตอบในสถานการณ์สมมติ โดยครูผู้สอนทำหน้าที่

Citation : พรนิภา ตอพล, พรทิพย์ ตั้งพงษ์, และ สุชาติ หอมจันทร์. (2568). การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหน่วยการเรียนรู้ Relation with

Other Peopleตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4. วารสารราชภัฏสุรินทร์วิชาการ, 3(4), 49–62. <https://doi.org/10.14456/jasru.2025.40>

เป็นผู้เอื้ออำนวยความสะดวกการเรียนรู้มากกว่า การถ่ายทอดความรู้แบบทางเดียว ะวีวรรณ ศรีคร้ามครัน (2553) กล่าวว่า การสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร เป็นแนวทางการสอนภาษาอังกฤษที่เน้นให้ผู้เรียนสามารถนำภาษาไปใช้สื่อความหมายตามสภาพของสังคม สถานการณ์ และความจำเป็น โดยเน้นทักษะในด้านการพูดเป็นส่วนใหญ่ ในบางครั้งอาจจะมีชื่อเรียกว่า Function-Notional Approach โดยผู้เรียนจะสามารถใช้ภาษาในขอบเขต หรือในระดับที่อย่างน้อยที่สุด สามารถสื่อความหมายในสังคมได้ (Threshold level)

ขั้นตอนการสอนตามแนวทางการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (Communicative Approach) มีหลากหลายรูปแบบ รูปแบบที่ได้รับความนิยมและเข้าใจง่ายคือโมเดล 3Ps ซึ่งประกอบด้วยขั้นนำเสนอ (Presentation) ขั้นฝึกฝน (Practice) และขั้นผลิตหรือประยุกต์ใช้ (Production) โดยครูจะเริ่มจากการแนะนำโครงสร้างภาษา หรือคำศัพท์ในบริบทที่เหมาะสม จากนั้นให้นักเรียนฝึกฝนในลักษณะที่ควบคุมได้บางส่วน และจบด้วยกิจกรรมที่เปิดโอกาสให้นักเรียนใช้ภาษาอย่างอิสระในสถานการณ์ใกล้เคียงกับชีวิตจริง (Harmer, 2007; Richards & Rodgers, 2014) นอกจากนี้ยังมีการจัดการเรียนรู้ตามขั้นตอน 5 ขั้น ได้แก่ การสร้างบริบท (Set the Context) การแนะนำภาษาเป้าหมาย (Introduce the Target Language) การฝึกแบบควบคุม (Controlled Practice) การฝึกแบบกึ่งอิสระ (Semi-controlled Practice) และการใช้ภาษาอย่างอิสระผ่านภาระงานสื่อสาร (Free Production) ซึ่งล้วนส่งเสริมให้นักเรียนได้พัฒนาทักษะภาษาในลักษณะองค์รวมโดยเน้นการสื่อสารเป็นหัวใจหลักตามแนวคิด Communicative Language Teaching (Canale & Swain, 1980; Larsen-Freeman & Anderson, 2011)

จากที่ได้กล่าวมาสรุปได้ว่า แนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร เป็นวิธีสอนที่เน้นให้ผู้เรียนได้ประสบการณ์ตรงจากการลงมือปฏิบัติเพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีความสามารถในการสื่อสาร สามารถเลือกใช้ภาษา หรือตีความหมายภาษาได้อย่างเหมาะสมตามกาลเทศะ เมื่อมีปฏิสัมพันธ์กับบุคคลอื่นในสังคม มีขั้นตอนในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน 5 ขั้นตอน ดังนี้

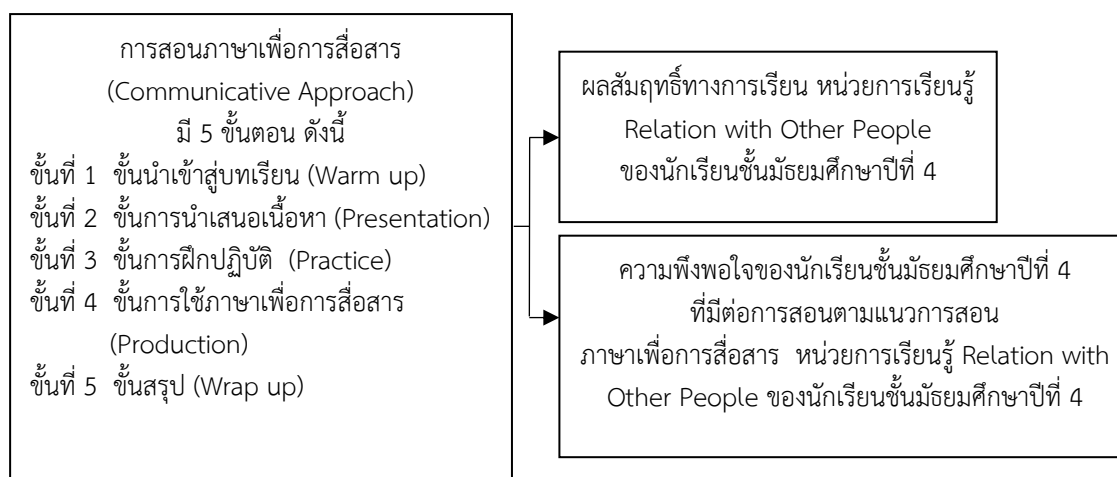
1. ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน (Warm up) เพื่อกระตุ้นความสนใจของผู้เรียน เชื่อมโยงกับประสบการณ์เดิม และเตรียมความพร้อมก่อนเข้าสู่บทเรียน
2. ขั้นการนำเสนอเนื้อหา (Presentation) เพื่อนำเสนอคำศัพท์ โครงสร้าง หรือรูปแบบภาษาที่เกี่ยวข้องกับบทเรียน โดยเน้นความเข้าใจความหมายและบริบทการใช้
3. ขั้นการฝึกปฏิบัติ (Practice) เพื่อฝึกการใช้ภาษาในสถานการณ์ควบคุม เพื่อสร้างความมั่นใจและทักษะพื้นฐาน ก่อนนำไปใช้จริง
4. ขั้นการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร (Production) เพื่อเปิดโอกาสให้ผู้เรียนใช้ภาษาที่เรียนรู้ไปแล้วอย่างอิสระในบริบทจริงหรือจำลองสถานการณ์ให้ใกล้เคียงชีวิตจริงมากที่สุด
5. ขั้นสรุป (Wrap up) เพื่อทบทวนเนื้อหาที่เรียน สรุปประเด็นสำคัญ และเปิดโอกาสให้ผู้เรียนสะท้อนสิ่งที่ได้เรียนรู้ รวมถึงประเมินตนเอง

ความสัมพันธ์กับผู้อื่น (Relation with Other People)

ความสัมพันธ์กับผู้อื่น (Relation with Other People) คือ หน่วยการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษ รายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน รหัสวิชา อ31102 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ประกอบด้วยหน่วยย่อยในการจัดการเรียนรู้ 5 หน่วยย่อย ได้แก่ Congratulations and Commiserations, Request Help, Offering Help, Direction และ Shopping โดยจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร

กรอบแนวคิดการวิจัย (Conceptual Framework)

การวิจัยนี้เป็นการวิจัยเพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหน่วยการเรียนรู้ Relation with Other People ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ก่อนและหลังได้รับการสอนตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร และศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่มีต่อการสอนตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร การสอนตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร เป็นการสอนที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนได้รับประสบการณ์ตรงทางภาษา ผ่านการฝึกฝนจากสถานการณ์ต่าง ๆ ในชีวิตประจำวันด้วยทักษะการฟัง พูด อ่าน และเขียน โดยที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ผู้เรียนสามารถนำความรู้ไปใช้ได้ในชีวิตประจำวัน ได้อย่างถูกต้อง เหมาะสม แนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ดังแสดงตามกรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัย

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย (Research Methods)

ขอบเขตของการวิจัย

1.1 ขอบเขตด้านเนื้อหา ขอบเขตด้านเนื้อหาในการวิจัยในครั้งนี้ เป็นเนื้อหาในรายวิชาภาษาอังกฤษรหัสวิชา อ31102 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ตามหลักสูตรสถานศึกษา กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ โรงเรียนบ้านกรวดวิทยาคาร ซึ่งสอดคล้องกับหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551 (ฉบับปรับปรุงแก้ไข พ.ศ. 2566) มีเนื้อหา คือ หน่วยการเรียนรู้ Relation with Other People

1.2 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบ้านกรวดวิทยาคาร อำเภอบ้านกรวด จังหวัดบุรีรัมย์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาบุรีรัมย์ ที่เรียนรายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน รหัสวิชา อ31102 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2567 จำนวน 13 ห้องเรียน นักเรียนจำนวน 476 คน ซึ่งโรงเรียนบ้านกรวดวิทยาคาร ได้จัดนักเรียนเข้าเรียนแบบคละความสามารถในทุกห้องเรียน

กลุ่มตัวอย่าง กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบ้านกรวดวิทยาคาร อำเภอบ้านกรวด จังหวัดบุรีรัมย์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาบุรีรัมย์ ที่เรียนรายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน รหัสวิชา อ31102 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2567 จำนวน 1 ห้องเรียน

Citation : พรนิภา ตอพล, พรทิพย์ ตั้งพงษ์, และ สุชาติ หอมจันทร์. (2568). การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหน่วยการเรียนรู้ Relation with

Other Peopleตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4. วารสารราชภัฏสุรินทร์วิชาการ, 3(4), 49–62. <https://doi.org/10.14456/jasru.2025.40>

ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/3 จำนวน 40 คน ซึ่งผู้วิจัยได้ใช้วิธีการสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster Sampling) โดยใช้ห้องเรียนเป็นหน่วยในการสุ่ม

1.3 ตัวแปร ตัวแปรที่ศึกษาในการวิจัยในครั้งนี้ ได้แก่

ตัวแปรต้น การสอนภาษาอังกฤษตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร

ตัวแปรตาม 1) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหน่วยการเรียนรู้ Relation with Other People

2) ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่มีต่อการสอนตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร

เครื่องมือและการหาคุณภาพเครื่องมือ

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้สร้างเครื่องมือและหาคุณภาพเครื่องมือเพื่อใช้ในการทดลอง มีรายละเอียด ดังต่อไปนี้

1. แผนการจัดการเรียนรู้ หน่วยการเรียนรู้ Relation with Other People ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร สำหรับนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 5 แผน ใช้เวลาในการสอนแผนละ 2 ชั่วโมง รวมเวลาในการจัดการเรียนการสอน 10 ชั่วโมง แผนการจัดการเรียนรู้ ประกอบด้วย

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง Congratulations and Commiserations

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 เรื่อง Request Help

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 เรื่อง Offering Help

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4 เรื่อง Direction

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5 เรื่อง Shopping

ผู้วิจัยนำแผนการจัดการเรียนรู้ที่จัดทำขึ้น เสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน ซึ่งเป็นผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาอังกฤษ เพื่อหาคุณภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ ซึ่งประเมินโดยใช้มาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) มีระดับการประเมิน 5 ระดับ โดยให้ความเหมาะสม ดังนี้ เหมาะสมมากที่สุด ให้ 5 คะแนน เหมาะสมมาก ให้ 4 คะแนน เหมาะสมปานกลางให้ 3 คะแนน เหมาะสมน้อยให้ 2 คะแนน และเหมาะสมน้อยที่สุดให้ 1 คะแนน โดยเกณฑ์การยอมรับความเหมาะสม จะพิจารณาจากค่าเฉลี่ยค่าถามแต่ละข้อ หากข้อใดมีค่าเฉลี่ย “ดี” ถึง “ดีมาก” จึงจะ ยอมรับ นอกจากนั้นค่าเฉลี่ยรวมจะต้องไม่ต่ำกว่าเกณฑ์ “ดี” ซึ่งกำหนดค่าเฉลี่ยดังนี้ คะแนน 1.00-1.50 หมายถึงความเหมาะสมควรปรับปรุง คะแนน 1.51-2.50 หมายถึงความเหมาะสมพอใช้ คะแนน 2.51-3.50 หมายถึงความเหมาะสมปานกลาง คะแนน 3.51-4.50 หมายถึงความเหมาะสมดี คะแนน 4.51-5.00 หมายถึงความเหมาะสมดีมาก (บุญชม ศรีสะอาด, 2553) ดังนั้น เกณฑ์ความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้จึงต้องมีค่าตั้งแต่ 3.51 แผนการจัดการเรียนรู้ ทั้ง 5 แผน มีคุณภาพและความเหมาะสมเฉลี่ย 4.77 ซึ่งมีคุณภาพและความเหมาะสมในระดับ ดีมาก

2. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หน่วยการเรียนรู้ Relation with Other People ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 50 ข้อ แล้วนำแบบทดสอบไปตรวจสอบคุณภาพด้านความเที่ยงเชิงเนื้อหา (content validity) พิจารณาความสอดคล้องระหว่างเนื้อหากับจุดประสงค์การเรียนรู้ โดยผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่าน ซึ่งมีค่า IOC ระหว่าง 0.60-1.00 จากนั้นผู้วิจัยนำแบบทดสอบไปใช้กับกลุ่มทดลอง ซึ่งเป็นนักเรียนห้องอื่นที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง ที่ได้รับการเรียนหน่วยการเรียนรู้ Relation with Other People แล้วนำผลการสอบมาหาค่าความยาก (p) และค่าอำนาจจำแนก (r) ค่าความยาก (p) ของข้อสอบแบบอิงเกณฑ์ โดยใช้สูตร (บุญชม ศรีสะอาด, 2553) ค่าอำนาจจำแนก (r) ของแบบทดสอบโดยใช้สูตร (บุญชม ศรีสะอาด, 2553) จากนั้นเลือกข้อสอบ จำนวน 40 ข้อ ที่มีค่าความยาก

Citation : Tophon, P., Thangpong, P., & Homjan, S. (2025). The Development of Learning Achievement on Relation with

Other People by Communicative Approach Teaching Method for Secondary 4 Student. *Journal of Academic Surindra Rajabhat*, 3(4), 49–62. <https://doi.org/10.14456/jasrru.2025.40>

ง่ายระหว่าง 0.20-0.80 และค่าอำนาจจำแนก ที่มีค่าตั้งแต่ 0.20 ขึ้นไป แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ชุดนี้มีค่าความยากง่ายระหว่าง 0.42-0.80 และมีค่าอำนาจจำแนก ระหว่าง 0.20-0.95 หาค่าความเชื่อมั่นโดยใช้สูตรของ Kuder-Richardson แบบ KR-20 (อพนันท์ พูลพทุฐา, 2565 : 129) ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.941

2. แบบสอบถามความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อการสอน หน่วยการเรียนรู้ Relation with Other People ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) แบ่งเป็น 5 ระดับ จำนวน 3 ด้าน รวม 15 ข้อ โดยมีเกณฑ์การแปลผลจากค่าคะแนนเฉลี่ยดังนี้

4.51-5.00 หมายถึง พึงพอใจมากที่สุด 3.51-4.50 หมายถึง พึงพอใจมาก 2.51-3.50 หมายถึง พึงพอใจปานกลาง 1.51-2.50 หมายถึง พึงพอใจน้อย และ 1.00-1.50 หมายถึง พึงพอใจน้อยที่สุด จากนั้นผู้วิจัยเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่านเพื่อพิจารณาตรงเชิงเนื้อหา และพิจารณาดัชนีความสอดคล้อง (IOC) (บุญชม ศรีสะอาด, 2553) ตั้งแต่ 0.5 ขึ้นไป ผลการพิจารณาความตรงเชิงเนื้อหา มีค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่าง 0.60-1.00 ทั้ง 15 ข้อ หลังจากปรับปรุงแบบสอบถามตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญแล้ว ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามไปใช้กับกลุ่มทดลองซึ่งเป็นนักเรียนห้องอื่นที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง เพื่อตรวจสอบความชัดเจนของภาษา ความเข้าใจของผู้ตอบ และความเหมาะสมของเวลาในการตอบแบบสอบถาม จากนั้นนำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) โดยใช้วิธีสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach's Alpha Coefficient) ซึ่งได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .793 ซึ่งถือว่าแบบสอบถามมีความเชื่อมั่นในระดับที่ยอมรับได้

การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ข้อมูล ดังต่อไปนี้

1. นำแผนการจัดการเรียนรู้ หน่วยการเรียนรู้ Relation with Other People ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร โดยหาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$)
2. วิเคราะห์เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน หน่วยการเรียนรู้ Relation with Other People ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร โดยใช้สถิติทดสอบความแตกต่างของคะแนนก่อนเรียน และหลังเรียนของนักเรียนโดยใช้ สถิติทดสอบ t – test (Dependent Samples test)
3. การหาคุณภาพของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยใช้สถิติค่าความเที่ยงตรงของเนื้อหา (IOC) ค่าอำนาจจำแนก (r) และค่าความเชื่อมั่น (r_{tt})
4. วิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการตอบแบบสอบถามความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อการสอน โดยหาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และแปลความหมายจากเกณฑ์

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้ มีขั้นตอนการเก็บรวบรวมข้อมูล ดังนี้

1. จัดปฐมนิเทศนักเรียนให้มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับขั้นตอนการสอนตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร
2. ดำเนินการจัดการเรียนรู้ตามแผนการจัดการเรียนรู้ หน่วยการเรียนรู้ Relation with Other People ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร
3. เมื่อสิ้นสุดแผนการจัดการเรียนรู้ให้นักเรียนทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและสอบถามความพึงพอใจของผู้เรียน

Citation : พรนิภา ตอพล, พรทิพย์ ตั้งพงษ์, และ สุชาติ หอมจันทร์. (2568). การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหน่วยการเรียนรู้ Relation with

Other Peopleตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4. วารสารราชภัฏสุรินทร์วิชาการ, 3(4), 49–62. <https://doi.org/10.14456/jasrru.2025.40>

4. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลได้แก่แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หน่วยการเรียนรู้ Relation with Other People กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ จำนวน 1 ฉบับ เป็นข้อสอบแบบปรนัย 4 ตัวเลือก จำนวน 40 ข้อ และแบบสอบถามความพึงพอใจ จำนวน 3 ด้าน 15 ข้อ

ตารางที่ 1 รูปแบบการทดลอง

กลุ่ม	Pre-test	Treatment	Post-test
กลุ่มทดลอง	T ₁	X	T ₂

T₁ หมายถึง ทดสอบก่อนเรียน (Pre-test)

X หมายถึง การสอนหน่วยการเรียนรู้ Relation with Other People ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (Communicative Approach) นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

T₂ หมายถึง การทดสอบหลังเรียน (Post-test)

สถิติที่ใช้ในการวิจัย

1. สถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าร้อยละ
2. สถิติหาคุณภาพเครื่องมือ ได้แก่ ความเที่ยงตรง (IOC) ความยาก อำนาจจำแนก (B) ความเชื่อมั่น (r_{tt})
3. สถิติทดสอบสมมุติฐานทดสอบความแตกต่างของคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียน โดยใช้ สถิติทดสอบ t – test (Dependent Samples test)

ผลการวิจัย (Research Results)

จากการศึกษา การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหน่วยการเรียนรู้ Relation with Other People ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 สรุปผลการศึกษาวิจัย ดังนี้

ตารางที่ 2 การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน หน่วยการเรียนรู้ Relation with Other People ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

กลุ่มตัวอย่าง	n	$\bar{X}$	Percentage	S.D.	t	df	P
ก่อนทดลอง	40	17.23	43.08	1.54			
หลังทดลอง	40	32.73	81.83	3.11	40.02*	39	.000

*มีนัยสำคัญที่ระดับ .05 (ค่าวิกฤต t ที่ระดับ .05 df 39 = 2.022)

จากตารางที่ 2 พบว่า ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ของคะแนนหลังเรียน เท่ากับ 32.73 คิดเป็นร้อยละ 81.83 สูงกว่าคะแนนก่อนเรียน เท่ากับ 17.23 คิดเป็นร้อยละ 43.08 นักเรียนที่เรียนจากหน่วยการเรียนรู้ Relation with

Citation : Topphon, P., Thangpong, P., & Homjan, S. (2025). The Development of Learning Achievement on Relation with Other People by Communicative Approach Teaching Method for Secondary 4 Student. *Journal of Academic Surindra Rajabhat*, 3(4), 49–62. <https://doi.org/10.14456/jasrru.2025.40>

Other People ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05

ตารางที่ 3 ผลการประเมินความพึงพอใจของผู้เรียนจากการสอน หน่วยการเรียนรู้ Relation with Other People ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

จากตารางที่ 3 พบว่า ความพึงพอใจของผู้เรียนจากการสอน หน่วยการเรียนรู้ Relation with Other People ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยภาพรวมมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) เท่ากับ 4.41 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) เท่ากับ 0.58 หากพิจารณารายด้าน พบว่า ทั้ง 3 ด้านมีความพึงพอใจอยู่ในระดับ มาก ด้านที่มีค่าเฉลี่ยความพึงพอใจมากที่สุด คือ ด้านที่ 2 กระบวนการเรียนการสอน มีค่าเฉลี่ยระดับความพึงพอใจ เท่ากับ 4.45 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.56 ด้านที่ 1 ปัจจัยนำเข้า มีค่าเฉลี่ยระดับความพึงพอใจ เท่ากับ 4.41 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ด้าน	$\bar{X}$	SD	การแปลผล
1. ปัจจัยนำเข้า (Input Factors)	4.41	0.65	มาก
2. กระบวนการเรียนการสอน (Learning Process)	4.45	0.56	มาก
3. ผลลัพธ์การเรียนรู้ (Learning Outcomes)	4.37	0.55	มาก
รวม	13.23	1.76	
เฉลี่ย	4.41	0.58	มาก

เท่ากับ 0.65 และ ด้านที่ 3 ผลลัพธ์การเรียนรู้ มีค่าเฉลี่ยระดับความพึงพอใจ เท่ากับ 4.37 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.55

อภิปรายผลการวิจัย (Research Discussion)

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่ได้รับการสอนหน่วยการเรียนรู้ Relation with Other People ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จากผลการวิจัยพบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่ได้รับการสอนหน่วยการเรียนรู้ Relation with Other People ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร นักเรียนมีคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียน ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) เท่ากับ 17.23 คิดเป็นร้อยละ 43.08 จากคะแนนเต็ม 40 คะแนน และนักเรียนคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) เท่ากับ 32.73 คิดเป็นร้อยละ 81.83 จากคะแนนเต็ม 40 คะแนน นักเรียนมีคะแนนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ แสดงให้เห็นว่า การจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารทำให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่าก่อนเรียน มีความก้าวหน้าและพัฒนาการทางการเรียนเพิ่มขึ้น ทั้งนี้เนื่องจากการจัดการเรียน การสอนตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารเป็นรูปแบบการสอนที่มุ่งเน้นประสบการณ์การใช้ภาษาในสถานการณ์จริง โดยการสร้างสิ่งแวดล้อมและ

Citation : พรนิภา ตอพล, พรทิพย์ ตั้งพงษ์, และ สุชาติ หอมจันทร์. (2568). การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหน่วยการเรียนรู้ Relation with

Other Peopleตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4. วารสารราชภัฏสุรินทร์วิชาการ, 3(4), 49–62. <https://doi.org/10.14456/jasrru.2025.40>

บรรยากาศในการเรียนรู้ วิธีการสอนของครู รูปแบบการเรียนรู้ของผู้เรียน สื่อการสอน และการวัดและประเมินผลที่หลากหลาย เพื่อตอบสนองต่อความแตกต่างระหว่างบุคคลของผู้เรียน มีการปรับใช้เทคโนโลยีในห้องเรียนเพิ่มมากขึ้น เพื่อเข้าถึงผู้เรียนในยุคดิจิทัล ด้วยเหตุนี้จึงทำให้ผู้เรียนแต่ละคนได้ผลลัพธ์ที่ดีที่สุด จากการเรียนรู้การสอน และมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น ซึ่งผลของการวิจัยครั้งนี้สอดคล้องกับผลการวิจัยอื่น ๆ ที่ได้ทำการทดลอง ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร เช่น งานวิจัยของ ณภัทร นรชาญ และคณะ (2566) พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 หลังได้รับการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (CLT) และการออกเสียงภาษาอังกฤษแบบ Lingua Franca Core (LFC) มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 23.47 คะแนน จากคะแนนเต็ม 30 คะแนน หรือร้อยละ 78.23 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ ร้อยละ 65 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สอดคล้องกับงานวิจัยของ ภณิศา อำนวยวิทยากุล และคณะ (2565) จากการศึกษาพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนหลังได้รับการสอนตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารแบบ 3Ps ร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิคแบ่งกลุ่มผลสัมฤทธิ์ (STAD) สูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05 และนักเรียนมีทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังได้รับการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารแบบ 3Ps ร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิคแบ่งกลุ่มผลสัมฤทธิ์ (STAD) สูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 เสนอวุฒิ ชัยนงสิกร และคณะ (2567) ได้ศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนพบว่า การจัดการเรียนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารทำให้ผลสัมฤทธิ์ภาษาอังกฤษของผู้เรียนเพิ่มขึ้น

2. ความพึงพอใจของผู้เรียนจากการสอน หน่วยการเรียนรู้ Relation with Other People ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยภาพรวม มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) เท่ากับ 4.41 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) เท่ากับ 0.58 นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนการสอนตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารอยู่ในระดับ มาก ทั้งนี้ อาจเนื่องมาจากการจัดการเรียนการสอนตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร เป็นการเรียนรู้ที่ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติกิจกรรมต่าง ๆ ด้วยตนเอง สอดคล้องกับพรพิสาข์ จุนขุนทด และคณะ (2566) ได้ทำการวิจัย เรื่องผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับแนวคิดห้องเรียนกลับด้าน และกิจกรรมบทบาทสมมติที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยเผยแพร่บทความใน วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนครสวรรค์ ผลการวิจัย พบว่า ผลการศึกษาคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียน ที่เรียนด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ มีค่าเฉลี่ยหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ความสามารถในการพูดของนักเรียนที่เรียนด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ อยู่ในระดับคุณภาพ ดี และความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ อยู่ในระดับมากที่สุด สอดคล้องกับ ชนม์ชนก จันโทริ และอรนุช ลิ้มตศิริ (2564) การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและเจตคติของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่เรียนโดยบทเรียนผ่านเว็บ (Web-Based Instruction) ในวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร พบว่า ผลสัมฤทธิ์วิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้บทเรียนผ่านเว็บ (Web-Based Instruction) หลังเรียนสูงกว่าผลสัมฤทธิ์ก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ และเจตคติของนักเรียนต่อบทเรียนผ่านเว็บ (Web Based Instruction WBI) วิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ปรากฏว่าผู้เรียนมีทัศนคติทางบวก อยู่ในระดับมาก

ความรู้ใหม่ (New Knowledge)

1. การสอนภาษาอังกฤษที่เน้น "การสื่อสารจริง" มากกว่าการเรียนรู้เชิงท่องจำ สามารถส่งเสริมความเข้าใจและการนำภาษาไปใช้ได้ดีกว่าเดิม
2. ความพึงพอใจของผู้เรียน มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เมื่อผู้เรียนสนุกกับบทเรียนมีส่วนร่วม และเห็นความเชื่อมโยงกับชีวิตจริง ก็จะเรียนรู้ได้ดีขึ้น ซึ่งประเด็นนี้ผู้วิจัยไม่ได้รับทุนเป็นวัตถุประสงค์ของการวิจัย
3. หน่วยการเรียนรู้ที่เกี่ยวข้องกับความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล เหมาะอย่างยิ่งต่อการประยุกต์ใช้กิจกรรมเชิงสื่อสาร เช่น บทบาทสมมติ เกมจำลองสถานการณ์ การสนทนาแบบจับคู่

ข้อเสนอแนะการวิจัย (Research Suggestions)

ข้อเสนอแนะการนำผลการวิจัยไปใช้

1. ครูผู้สอนภาษาอังกฤษ ควรนำแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (Communicative Approach) ไปปรับใช้ในการจัดการเรียนการสอน เนื่องจากสามารถช่วยพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนได้อย่างมีนัยสำคัญ
2. ผู้บริหารสถานศึกษา อาจพิจารณาสนับสนุนการอบรมเชิงปฏิบัติการเพื่อพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ให้แก่ครูผู้สอนภาษาอังกฤษ เพื่อยกระดับคุณภาพการเรียนการสอน ในภาพรวม
3. หน่วยการเรียนรู้ที่มีลักษณะเชิงปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่น เช่น หน่วย "Relation with Other People" ควรออกแบบกิจกรรมที่เน้นการสื่อสารจริง เช่น บทบาทสมมติ เกมภาษา หรือการทำงานกลุ่ม เพื่อส่งเสริมการมีส่วนร่วมของผู้เรียนและสร้างประสบการณ์การเรียนรู้ที่มีความหมาย

ข้อเสนอแนะการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรศึกษาผลของการสอนตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร กับหน่วยการเรียนรู้อื่น หรือระดับชั้นอื่น เพื่อพิจารณาความเหมาะสมและประสิทธิภาพของแนวทางการสอนในบริบทอื่น
2. อาจเพิ่มเติมวิธีวิจัยเชิงคุณภาพ เช่น การสัมภาษณ์นักเรียนหรือการสังเกตพฤติกรรมในชั้นเรียน เพื่อให้ได้ข้อมูลเชิงลึกเกี่ยวกับกระบวนการเรียนรู้และทัศนคติของนักเรียน
3. ส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีร่วมกับการสอนตามแนวการสอนเพื่อการสื่อสาร เพื่อให้ทันกับผู้เรียนในยุคดิจิทัล และตอบสนองต่อความต้องการของผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 ได้อย่างแท้จริง

เอกสารอ้างอิง (References)

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2552). *หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2560). *ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลางกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2560* (พิมพ์ครั้งที่ 1). กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย

Citation : พรนิภา ตอพล, พรทิพย์ ตั้งพงษ์, และ สุชาติ หอมจันทร์. (2568). การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหน่วยการเรียนรู้ Relation with Other Peopleตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4. *วารสารราชภัฏสุรินทร์วิชาการ*, 3(4), 49–62. <https://doi.org/10.14456/jasrru.2025.40>

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2561). *การประเมินตามสภาพจริง (Authentic Assessment)*. (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- กระทรวงศึกษาธิการ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2557). *แนวปฏิบัติตามประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่องนโยบายการปฏิรูปการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ*. กรุงเทพฯ: จามจุรีโปรดักส์.
- ฉัฐญา ละม้ายแข. (2566). การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ เรื่อง Food and Drink โดยวิธีการสอนแบบ CLT ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนอนุบาลวัดพิชัยสงคราม จังหวัดสมุทรปราการ. *วารสารสังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม*, 4(1), 35-44.
- ชนม์ชนก จันโทริ, และอรนุช ลิ้มตศิริ. (2564). การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและเจตคติของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่เรียนโดยบทเรียนผ่านเว็บ (Web-Based Instruction) ในวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร, *Journal of Roi Kaensarn Academi*. 6(9), 99-112.
- ณภัทร นรชาญ, สิริววรรณ จรัสรวีวัฒน และเด่นชัย ปราบจันดี. (2566). ผลการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (CLT) และการออกเสียงภาษาอังกฤษแบบ Lingua Franca Core (LFC) ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษและทักษะการออกเสียงภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3. *วารสารศึกษาศาสตร์มหาวิทยาลัยบูรพา*, 5(2), 16-30.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2553). *การวิจัยเบื้องต้น*. (พิมพ์ครั้งที่ 8). กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- ผกามาศ คงเกื้อ. (2558). *ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาน้อมเกล้าสมุทรปราการ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 6 [วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์]*. มหาวิทยาลัยบูรพา.
- พรชัย ทุมพัง. (2558). *ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนน้ำโสมพิทยาคม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 20 [วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์]*. มหาวิทยาลัยบูรพา.
- พรพิสาข์ จุนขุนทด, รุ่งฟ้า กิตติญาณสุนต์ และสิริววรรณ จรัสรวีวัฒน. (2566). ผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับแนวคิดห้องเรียนกลับด้านและกิจกรรมบทบาทสมมติที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4. *วารสารศึกษาศาสตร์มหาวิทยาลัยนเรศวร*. 25(4), 211-221.
- ภัณฑิลา อำนวยวิทยากุล, สุตาพร พงษ์พิชญ และวลัยพรรณ บุญมี. (2565). การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและทักษะการพูดภาษาอังกฤษ ด้วยการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารแบบ 3Ps ร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิคแบ่งกลุ่มผลสัมฤทธิ์ (STAD) ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนเทศบาลวัดหนองแก จังหวัดประจวบคีรีขันธ์, *วารสารวิชาการศึกษาศาสตร์ ศรีนครินทรวิโรฒ*. 23(3), 50-65.
- ระวีวรรณ ศรีคร้ามครัน. (2553). *หลักสูตรการจัดการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษ English Curriculum and Learning Management* (พิมพ์ครั้งที่ 1). กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- ระวีวรรณ ศรีคร้ามครัน. (2553). *เทคนิคการสอน Teaching Techniques* (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- โรงเรียนบ้านกรวดวิทยาการ. (2566). *หลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนบ้านกรวดวิทยาการ*. บุรีรัมย์: โรงเรียนบ้านกรวดวิทยาการ.

- เสถียรวุฒิ ขยันกลีกร, ชุติมา วัฒนาศิริ และวิณา ชุ่มบัณฑิต. (2567). “การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และความสามารถในการอ่านจับใจความภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ด้วยการจัดการเรียนรู้โดยใช้การสอนภาษาเพื่อการสื่อสารรูปแบบ 2W3P ร่วมกับแผนผังความคิด”. *วารสารพุทธมคค์ ศูนย์วิจัยธรรมศึกษา สำนักเรียนวัดอาวธวิกสิตาราม*. 9(1), 135-144.
- อนุวัติ คุณแก้ว. (2562). *การวัดผลและประเมินผลการศึกษาแนวใหม่*. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อพนันตรี พูลพุทธา. (2565). *การวิจัยทางการศึกษา*. มหาสารคาม: ตักสิลาการพิมพ์.
- Richards, J. and T. Rodgers. (1999). *Approaches and Methods in Language Teaching*. 5th ed. Cambridg: Cambridge University Press.
- Richards, J. C. (2006). *Communicative language teaching today*. Cambridge University Press.
- Savignon, S. J. (2002). *Interpreting communicative language teaching: Contexts and concerns in teacher education*. Yale University Press.

